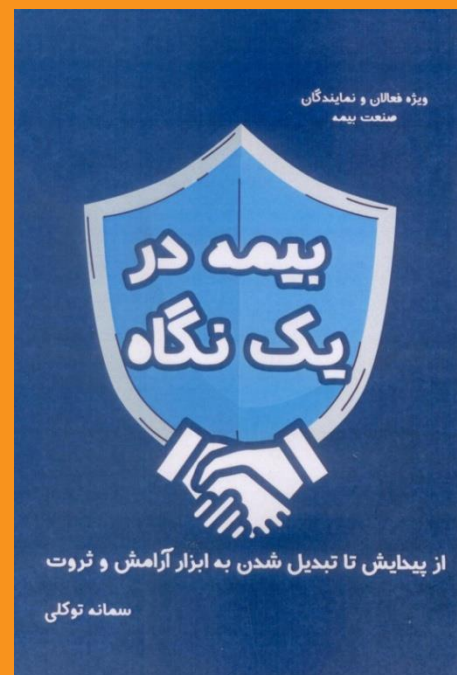

نخستین نوع بیمه قبل از قرن نوزدهم میلادی با نام بیمه باربری دریایی مورد استفاده قرار گرفت. انواع دیگر رشته‌های بیمه‌ای بعد از انقلاب صنعتی به تدریج ایجاد شد. دومین رشته، بیمه آتش‌سوزی است که بعد از آتش‌سوزی مهیب لندن به فکر اندیشه‌گران رسید. نوع‌دوستی، نوع‌پروری و معاضدت از ارکان اصلی پیدایش بیمه بوده است.

تعاون، نوعی بیمه که به بیمه متقابل معروف است در قرون وسطی رایج بود. تا سده چهاردهم میلادی اصولاً بیمه به‌صورت تعاون و کمک متقابل وجود داشت و در حمل و نقل دریایی نیز بیمه برای کشتی و محموله به‌صورت بیمه وام دریایی و نظایر آن جزء قرارداد حمل و نقل محسوب می‌شد و بیمه به شکل معامله و قرارداد مستقل مطرح نبود. بیمه قراردادی است که بر اساس آن شرکت بیمه تعهد می‌کند در برابر مقدار پولی که فرد یا شرکت دیگری به او پرداخت می‌کند، زیان وارد شده به بیمه‌گذار را در زمان بروز حادثه‌ای پیش‌بینی نشده و ناخواسته جبران کند. بیمه در ساده‌ترین تعریف، روشی است برای انتقال ریسک. میزان حق بیمه بر اساس حساب احتمالات تعیین می‌شود.

شرکت‌های بیمه سرمایه‌ای را که با عنوان حق بیمه از بیمه‌گذاران دریافت می‌کنند در کارهای بازرگانی و خدماتی سرمایه‌گذاری می‌کنند تا از پس هزینه‌های ناشی از خسارت‌های بزرگ مانند سقوط هواپیما، غرق شدن کشتی، سیل، زمین‌لرزه و آتش‌سوزی‌های گسترده برآیند. توسعه بیمه سبب جلب توجه و تمایل بازرگانان به حرفه بیمه‌گری و صدور بیمه‌نامه شد. از سده پانزدهم شماری از بازرگانان فعالیت خود را به صدور بیمه‌نامه منحصر کردند و حرفه بیمه‌گری اهمیت خاص یافت. این کتاب در ۷۷ صفحه به رشته تحریر در آمده است.

نویسنده:

سمانه توکلی

ناشر:

نشر بید

سال نشر:

۱۴۰۱

شابک:

۹۷۸۶۲۲۳۰۹۳۱۰۴